

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΤΕ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Διάβασα αυτή την χριστουγεννιάτικη απλή περιγραφή, που είναι ένα μίγμα χαράς και θρήνου, δεν ξέρω ποιος την περιγράφει, δεν άντεξα όμως στον πειρασμό, να συμπληρώσω με θλίψη βέβαια τον επίλογο της ιστορίας αυτής. Λέει η ιστορία μας:

Πρόλαβα κι εγώ τις μαγικές βιτρίνες των παλιών αθηναϊκών καταστημάτων. Θυμάμαι την οικογενειακή τελετουργία κάθε Παραμονή Πρωτοχρονιάς στα τέλη της δεκαετίας του '70, όταν «ανεβαίναμε» από τα νότια της Αθήνας στο δώροφο, προπολεμικό σπίτι της θείας μου, στην οδό Μιχαήλ Βόδα, για το ρεβεγιόν της τελευταίας νύχτας του χρόνου.

Ήταν μια διαδρομή που στα παιδικά μου μάτια έπαιρνε κινηματογραφικές διαστάσεις. Κολλούσα το πρόσωπο στο τζάμι του αυτοκινήτου του πατέρα μου και ρουφούσα αχόρταγα τις εικόνες της χριστουγεννιάτικης Αθήνας. Το πιο συναρπαστικό κομμάτι αυτής της γιορταστικής βόλτας ήταν οι βιτρίνες των μεγάλων αθηναϊκών πολυκαταστημάτων στο κέντρο. Πρωταγωνιστούσε το μαγικό τρίγωνο που σχημάτιζαν οι φωταγωγημένοι μαγνήτες της παιδικής φαντασίας, από το «Μινιόν» στην Πατησίων στον «Δραγώνα» της πλατείας Κοτζιά και από τον «Λαμπρόπουλο»

και τον «Κατράντζο Σπορ» στα Χαυτεία μέχρι την αγαπημένη μου «Πανελλήνιο Αγορά» βορειότερα στην οδό Σταδίου.

Και! ξαφνικά ήταν σαν κάποιος να τράβηξε το καλώδιο από την πρίζα. Μαζί με τις παιδικές Πρωτοχρονιές έσβησε και η χρυσή εποχή του αθηναϊκού εμπορίου. Δεν ήταν η εφηβεία με τον κυνισμό της που απομυθοποίησε την ανάμνηση εκείνων των Χριστουγέννων **αλλά η αφύπνιση της εγχώριας τρομοκρατίας.** Θυμάμαι ακόμα τη μητέρα μου να μας λέει ένα βράδυ, λίγο πριν από τις γιορτές του 1980, ότι «καίγεται το "Μινιόν" και ο "Κατράντζος"». Ακούγαμε, με τον αδελφό μου, με ανοικτό το στόμα, δύο εννιάχρονα παιδιά που αδυνατούσαν ακόμα να συμβιβαστούν με μια πιο σύνθετη ανάγνωση της ανθρώπινης συμπεριφοράς.

Αν και όλα αυτά τα έμαθα πολύ αργότερα, την ευθύνη για εκείνους τους εμπρησμούς ανέλαβε η νεοεμφανιζόμενη «Επαναστατική Οργάνωση Οκτώβρης 80». Η προκήρυξή της συνοψίζει καθ' υπερβολήν τις βασικές ιδεοληψίες της μεταπολιτευτικής Ελλάδας σε σχέση με την επιχειρηματικότητα: **«Τα αφεντικά εκμεταλλεύονται την ανάγκη των προλετάρων να έχουν ένα εισόδημα για να ζήσουν και τους στριμώχνουν στο μεροκάματο, την αλλοτρίωση και τη μιζέρια»**, έγραφε, ανάμεσα σε άλλα.

Το τελειωτικό χτύπημα στο αθηναϊκό εμπόριο δόθηκε το καλοκαίρι του 1981. Στις 3 Ιουνίου πυρπολούνται τα πολυκαταστήματα «Κλαουδάτος» και «Ατενέ», ενώ στις 4 Ιουλίου καίγεται ο «Δραγώνας» και τρεις μέρες αργότερα ο «Λαμπρόπουλος» του Πειραιά.

Μέσα σε λιγότερο από οκτώ μήνες αφανίστηκαν οι βασικοί πυλώνες του εγχώριου εμπορίου, μια ελληνική τραγωδία για την οποία μλήσαμε ελάχιστα. Και οι παιδικές μας αναμνήσεις είναι λίγο σαν να μην υπήρξαν ποτέ, σαν να τις φανταστήκαμε. Αλλά αυτό είναι το λιγότερο.

Δυστυχώς αυτές οι επαναστατικές οργανώσεις, δεν γνωρίζω εκουσίως ή ακουσίως τελικά εξυπηρέτησαν, ξένα προς την Ελλάδα συμφέροντα. Σήμερα τι έγινε, όλες αυτές οι ελληνικές επιχειρήσεις αντικαταστάθηκαν από ξένες, διαλύοντας το Ελληνικό εθνικό εμπόριο.

Το δε χρήμα που δανείζεται πλέον το Ελληνικό Κράτος για να επιβιώσει, επιστρέφει μέσω των πολυεθνικών, που αντικατέστησαν τις Ελληνικές επιχειρήσεις, πάλι στους δανειστές και το κράτος από των περιορισμό των συντάξεων και όχι μόνον, πληρώνει και τους τόκους. Έτσι! η Ελλάδα έχασε την οντότητά της σαν κράτος, οι Έλληνες τις επιχειρήσεις των, οι εργαζόμενοι τις δουλειές των και η χώρα μας χάνει συνεχώς το χρήμα από την αγορά. ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΣ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ; Και μάλιστα τώρα που η επιδημία του κορονοϊού κτύπησε καίρια το εμπόριο;

Παρ' όλα αυτά ο πολιτικός κόσμος της χώρας μας θυμίζει, στο θέμα αυτό, τους στίχους του ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΥ « ... βαθειά κοιμάται ο Νέρων ήσυχος και ευτυχής .. ».

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.